

مەرگ و نەسرەیی پۆج

(دژیه ک و هاوتەبابی لە فەلسەفەیی شیعریی گۆراند)

م. مەهدی فاتیح سوسەر

زانکۆی سلێمانی / کۆلیژی پەروەردە - چەمچەمال

پێشەکی

مرۆڤایەتی لە کێشەییەکی هەمیشەییەدا بە پێناوی سەقامگیرکردنی بێرو وشیاریدا، بۆیە گۆران هەمیشە لە پۆتەیی نیکەرائی و پەرۆشیدا دەژیا لە گەن ژیانی پۆژاندیدا بۆ دیاریکردنی چارەنووسی بەهەندە مرۆڤایەتییهکان، هەردەم لە گەن نەهتییەکاندا یەکانگیر دەبوو و هەوێکی تەکتیک و نەخشەیی پامان و هزری پۆژاندی، لە میانەیی شیعەرەکانییەو بە واقەییکی نامیتەکراو بە تۆرەیی و ژانەو پیاو دەکرد. هەر شاعیریکی خۆی لە بەهەندەکانی ژیانی بە (بوون و مردن) هەو بەرکە نارەگرتت. کەواتە هیچ پەيامیتەکی بە باهەخی نییە بە خۆیتەری بگەییەن. چونکە شاعیران لە جە سەردەم و کاتیکی بن لەرووی بەرەهەمەو لە یەکی جیاوازی . هەر نەو جیاوازییەش کە دوو بەهەندی فیکریی (پۆزەتیڤ و نیگەتیڤ) دەستنیشان دەکات.

هۆکاری هەلبژاردنی بابەتەکی:

لە شیعری لیریکی، شاعیر لە رووی دەروونییەو هەست بە نامۆ بوونیکی زۆر دەکات، نەو هەش و دەکات کە تا پادەیی هەستکردن بە نەهەستی و پۆداچوونی دەروونی، شاعیر لە چوارچێوەی بازەنیەکی داخراودا بمانیتەو، چونکە نەرکی شاعیر لە پانتایی ویژاندیدا پشکینیە لە ماکەکانی ژیانی و گریمانەیی بوونی مرۆڤ لە گوزەرائندی تالی و شیرینی ژیاندا، کە نەو هەش دەتییەتی ژیانی کە بە مردن کۆتایی پێ دیت، لە پوانگەیی فەلسەفەیی بێرکردنەو بەرجەستە کردنی بیری مردن، گۆران یەکیک بوو لەو شاعیرانەیی، کە بە پۆچوونیکی نایدیۆلۆژییەو دەپروانییە مردن، نەم لیکۆلینەو یە هەو لیکە بۆ خستنی رووی نەو بابەتە .

گرنگی لیکۆلینەو هەو:

تێروانیی گۆران سەبارەت بە مردن، بەپێی هەلویتەت و رووداو هەکان دەگۆریت، نەو هەش لە میانەیی نەو چەمکانەیی کە لە بابەتەکانی شیعری نوێ و فەلسەفەیی رووبەر و بوونەو هەو کێشە مرۆڤایەتییهکاندا بەرجەستە دەبن.

لهبر گرنکیس نهو بابه ته، که تیشک دهخاته سر لایه نیکی له لایه نهکانی فلهسه فهی هه بوون و له ناوچوون، که وهکو شاعیریکی پۆمانتیکی، گوزارشت له دیدی گۆران دهکات نیجه ش هه و لئه دهین نهو بیرهی گۆران له دوتویسی بابه تیکی نه کادیمییدا بخهینه روو .

گرفتی نووسینه وهی لیکۆلینه وه که :

به پیتی ناگاداریی نیجه، ههتا نیستا بابه تی ژبان و مردن، به شیوهیه کی نه کادیمییا نه نووسراوه، بۆیه که میی سرچاوه، یان هه نه بوونی، گرفتی نووسینه وهی نه بابه تهیه .

پیکهاته و سنووری لیکۆلینه وه که :

لیکۆلینه وه که جگه له پیشه کی له دهروازهیه ک و دوو بهش و نهجام پیکدیت، بهشی یه کهم به ناو نیشانی (گۆران: مرگ و نه میری پۆج یان نیگه رانی له مرگ) ه، که باس له تیروانینی گۆران دهکات سه بارت به فلهسه فهی مردن و فه نا بوون، بهشی دووهم باس له (دوالیزی ژبان و مردن له فلهسه فهی شاعیری گۆراندا) دهکات، که وهکو نه تیبیه که له هۆنراوه کانییدا بهرجهسته بووه. له کۆتاییدا نهجامه کانهمان له چهند خالیکیدا خستۆته روو، له گه ل لیستی سرچاوهکان و کورتهی توێژینه وه که به ههردوو زمانی سه ره بی و نینگلیزی.

سنوری کارکردمان له لیکۆلینه وه یه دا له دهوری نهو کۆمه له هۆنراوه یه دا یه که گۆرانی شاعیره له دیوانه که یه دا له ژیرناوی (شیوهن و فرمیتسک) دا دایناون، به تاییه تی هه رسن هۆنراوهی (له سه ره مرگی هیوادا، گۆلی که مخابه ن، شیوهنی گۆلآله)، وه زیاتر ناگایس کاره که مان له سه ره نهو دوو دهقه کی که بۆ مردنی ههردوو جگه گۆشه کهی (هیوا و گۆلآله) س بنیاتناوه چرک دۆته وه.

سیتۆدی نووسینه وهی لیکۆلینه وه که :

له نووسینه وهی لیکۆلینه وه که، ریجازی (وهسفی - شیکاری) پهیره و کراوه .

دهروازهیه ک :

نه ده ب پۆژ به پۆژ به پیتی گۆرانی کۆمه ل و له گه ل ناده میزادا په ره ی سنه دووه و به ره وه پیشه وه چووه، هه ره مه کاره سات و خۆشی و ناخۆشییه کانی ژبان چۆن کاریان له سۆڤه کردووه، ناواش جی په نه وه دهستی خۆیان له سه ره به ره مه نه ده بییه کان به پیتی سروشتی له یه که جیاوازیان دیاره . به ده گمه ن دوو کهس له هه موو شتیکیدا له یه که ده چن، یاخود وه کو یه که ده بن، بۆیه ده بیته شاکاره نه ده بییه کانیس بابه ت و مۆرک و جۆری تاییه تی و جیاوازی خۆیان هه بیته، به لاس نه ره ستۆوه

ناوهرۆك و فۆرم و مەبەست، جۆر و بابەتەى بەرھەمى شیعەى ديارى دەكەن، بۆیە بابەتەى كۆمیدیا لە تراژیدیا جیا دەكاتهو و هەردوو كیشیان پێكەو و لە قارەماننامە جیا دەكاتهو، وەكو ناشرایە شیعە كیش و سەروا و موسیقا، جۆرە پیتمیكى هەیه كە لە بابەتەكانى تردا نییه .

شیعە نووسین پڕۆسەیه كە پێویستى بە بنیاتێك هەیه، كە بەگەزەكانى كۆبكاتەو، پێكاتهو بنیاتى شیعە لە پوانگەى كۆمەڵە دەنگ و بۆچوو پێكەو، و دەخوازیت كە بوارى كارەكەى لەرووى چۆنییەى گێرانهو و فراوانتر بێتەو، گوتارى شیعەرىش لە هەر كارێكى ئەدەبیدا، بە چەند پلە و پێگایەكى جیا جیا تێدەپەرێت و توانایەكى جەوهەریشى پێ دەبەخشیت .

كاتێك كە پەڕەنگەر لە پەڕەندیى نیوان شیعە و شێوازى دەق ئەكۆلێتەو، هەر و هەر چۆنییەى گێرانهو لە هۆنراوە و شێوەكانى بنیاته هونەرییەكەى و مەدەكریت، لەو حالەتەشدا پێویستى بە لێكۆلینەو هەیه كى ورد هەیه سەبارەت بە خولیاى شیعەرى شاعیر، پاشان بۆچوو نەكانى خۆى سەبارەت بە كات و شوێن دەستیشان دەكات .

گۆران لە شیعەكانیدا زیاتر پشت بە وەسفى زیندوو دەبەستیت و ماناس مەوقایەتى و بیری وشیارە تێكەل بە شیعەى نوێ دەكات، هەر و شێوازى شیعەكەشى لیریكیە و بابەتێك دەكات بە پەيامى خۆى لەمیانەى لۆژیک و ئەقلەو پەفتارى لەگەڵ دەكات .

لەو پوانگەیهو گۆران هەولێ داوێ لە باسکردنى مەسەلەى مەرگ و ژياندا دیالێكتیکى ئەقلى و بیری مەنتیقییانە بكات بە پێوەرى بێرکردنەو و پەيامەكەى بەگەیهنیت، بۆیە لەم توێژینەویدا تیشك خراوتە سەر بابەتى نێگەرانی لە مەرگ و هاوتەبا كردنى لەگەڵ ژياندا، كە كۆتاییهكەى فەنا بوون و ئەو نەهێنییه نەزەلییهیه كە كەس دركى پێناكات .

بەشى یەكەم

گۆران: مەرگ و نەسری پۆخ یان نێگەرانی لە مەرگ:

مەوقایەتى هەر لە سەرەتاكانى بوونیهو بەرامبەر بە هەردوو دیاردەى بوون و نەبوون بە واتایەكى تر یان ژيان و مردن، وەبەتایەتى تر بەرامبەر بە دیاردەى مردن پوو بەرووى كۆمەڵێك تێرمان و پرسیار بۆتەو، پرسیار سەبارەت بە چەمكێك یان پووداویك كە پێى ناوێ و پێگایەكى مەترسیدارە، چونكە چارەنووسى نادیارە و لێكدانەوشى ناسان نییه، بەلام دواجار مردن ئەو هێزیه كە كۆتایى بەهەموو خۆشى و ناخۆشییهك دەهێنیت و هەموو شتێ دەبەڕێنیتەو، لەكۆنەو خەيامى شاعیر لەبارەى مردنەو دەلێت:

مردن چیه؟ كەس تێ نەگەیی تا وێستا

نەورات و زەبوور، تادەگەیه ناوێستا

زۆر كەس لەژيان دواوه زانايانه

بۆ باسی مەرگ كییل و نەزان پاوێستا (١)

كاتێ مەرۆڤ بێ دەسهلاتانه بەرامبەر بەدیاردەن مەردن وەستا، لەناخووە ترسیکی قوڵی لەلا پەیدا بوو و هەولێ خۆزگارکردنی داوێ لەم چارەنووسە ((بۆگەشتن بەم مەبەستەش گەپان بەدوای نەمریدا هاتە کایە و هە بەرەس نەم گەپانانە و بە دەیان نەفسانەن جۆر و جۆرمان کە و تۆتە بەرگۆن، بەلام وەکو دوا نەجام کەس نەیتوانیوە نەمری بە دەست بەیتیت لە بەر نەوێ خەیاڵی نەمری بە دەستەتێتان هەر لە چوارچێوەی نەفسانەدا مایە و هە بە ناچارێ مەرۆڤ دانێ بە دیاردەن مەردن دانا وەکو تاکە چارەنووسیەک کە کەس لە گێژاوە کەیدا پزگار بوونی بۆ نییە)) (٢).

لە تێڕوانینی گۆرانە و بۆ مەردن، بە تاییبەتی مەردن (هیاوا) و (گولآه) س جگەرگۆشەکانی، جۆریک لە جاویدانییە یەکیک لەم دوو جۆرەن حالتی مەرگەسات بەرجهستە دەبیت : حالتی یەكەم: ژيانیکە پڕ لە کێشەن بەر دەوامی وەهەڵکردن لە گەل مەرگەساتەکانی (بوون) دا. حالتی دووهم: دەربازبوون وەهەڵاتن لە مەرگەساتانەن، کە خەتییەتی بوون دروستی دەکات، کە مەردنە بە بۆچوونی پۆمانتیکییەکان، مەردن جۆریکە لە نەمری پۆج .

پێکە و گریدانێ نامۆبوون و مەردن خەتییەتیکی میژوووییە، چونکە ((مەردن بەشیکی لە گۆشەگیری، کەواتە مەرۆڤ کە دەمریت تووشی نەو گۆشەگیرییە پەهایبە دەبیت)) (٣)، کەچی پووی دووهمی مەردن بە سیمای مەرۆڤایەتییەکانە و گریدراو، بەو مانایەن کە مەرۆڤ هەمیشە خوو بە ژيانە و دەگریت، چونکە نەگەر ((ژيان وەکو پووداویکی ناسایی پراکتیک بکرایە، نەو کاتە جۆری ترس لە مەردن بەو شێوەیە نەدەبوو کە سەرجهم مەرۆڤایەتی لێن دەترسیت، بەلکو ترس دەبوو لە دەست دانێ شتەکان، وەکو: لەش، زات، ناسنامە، ترس لە کەوتنە ناو بیتناسنامە... واتا ترس لەوەن کە کەسیک بە مەردن بزر دەبیت)) (٤) .

لە پوانگەن فەلسەفە و ژيان و مەردن دوو پووی تەواوەکی یە ک پووداویکن، ناشکریت مەرۆڤ نکوڵی لە هەستکردن بە هەردووکیان بکات، نەو سەبارەت بە کەس ناسایی، بەلام شاعیر زیاتر هەست بە هاوکیشەن بوون و نەمانی نەو پووداوانە دەکات، لەو میانەش وە توانای دیدیکی تاییبەتی بۆبینینی شتەکان هەبە، کەچەند بتوانیت دیدیکی فراوانتر بۆدروستبوون و نەمانی ناسنامەن زاتی خۆن فەراهم دەکات.

سەرچاوەن درککردن بە ژيان و مەردن، هەلۆیستیکە راستەوخۆ بە میزاجی شاعیر و ناستی و رووژان و وشیاوی و ستراکچەری پۆشنبیرییە و گریدراو، لەوەشدا پێکھاتە یەکی نامیتە یە سەبارەت بە هەلۆیستیکەن زاتی دروست دەبیت، هەر نەوێشە کە هەلۆیستەن شاعیر بەرامبەر بە ژيان و مەردن دەستنیشان دەکات. مەردن لەلای پۆمانتیکییەکان، کێشە یە کە سەرجهم شاعیرانی پۆمانتیک لە فەلسەفەن شیعەرەکانیاندا وەکو نەمرییەکی پۆج ناماژەیان بۆ کردووە، ((شلنگ زووتر لە

نەسرێکردنی مردن نزیك ببوووه، چونكه پێسی وابوو مەركی لەناكای كارۆلینس خۆشهویستی، بەرهو جیهانی نەسرێی دەبات (٥).

هەستکردن بە هیچ نەبوونی ژيان و كێشهكانی، لە كۆشەنیکای پووداوهكانی ژيان خۆیهوه نەهاتوو، بەلكو لەو هەستەوه هاتوو كه مردن كۆنترۆلی سەرجهم سالانی تەمەن و پووداوهكانی ژيانى كه سهكان دهكات، چونكه وهكو هایدگەر گوتوو یه تی: ((هه بوون، ناراستهكان به رهو كوتایی دهبن)) (٦). نهو ناراستانه شه كه نازناوی ژيانى لیتراوه، نهوانه چەند هیلتیكى وهههه و نهوای پەواندنهوهی تاریکی كه خایه نن ((ترس و نیکه رانی له مردن، ورووژانیکی نیکه تیقییه له لای مرۆڤ، چونكه مرۆڤ زۆر جار له شتی نادیارو شاراهو و چاوسروانكراو ده ترسیت، مردنیش یه كێشه لهو پووداوه نهییبیانهی كه چاوسروان ناکریت چاره نووسی مرۆڤ دهستنیشان بکات، بۆیه ترس و نیکه رانی له لای شاعیران دروست دهكات)) (٧).

كێشهى سه رهكى له نیکه رانی و ترسى مردن، له وه دایه كه مردن پووداویكى پارادۆكسییه، به و مانایهى كه له یه ك كاتدا هێرێكى تێكشكێنى و داھیتانیكى جاویدانییه، مرۆڤیش هه میشه سه بارهت به مردن نیکه رانه و لیتی ده ترسێ، نهو ترس و نیکه رانییه ش بووه به میكانیزمی پیا ده كردنی راسته وخۆ و ناراسته وخۆی پهفتارهكانى مرۆڤ، بۆیه ((نه قل، بیر، پامان)) زۆر بهی دیارهكانى پهفتاری مرۆڤایه تی سه قامگیر دهكەن، هه ندیک له رهخنه گران بنه ما ناییه كان وهكو بنه مایه كى با به تی داده نین، كه ناکریت له جیهانی دهو روپشتی مرۆڤ و هه نگاهه شعورییه كانى پهفتاری كۆمه لایه تی جیا بکرینه وه، بۆیه جهخت له وه ده كریته وه كه مەلمانی كردن له گەل مردندا ژێدەری سه رهكى نیکه رانی مرۆڤه. له و روانگه یه وه گۆران ههستی به نازاره كانى هه ردوو جگه ره كۆشه كهی كردوو، كه له ساته كانى سه ره ره گدا له گەل پووداویكى هه تی فه نابوو ندا له بهرچاوی ون ده بن.

گۆران هه ره چه نده له رووی بیره وه، پڕوای به نایدیای شته نادیاره كان نه بوو، بهلكو مه ترالیانه بیری له مه سه لهی بوون و داها تووی مرۆڤ ده كرده وه، به لأم له هه ندن حالتی وه كو و مردنی جگه ره كۆشه كانى ((هيو و گولاله)) دا بیریكى نایدیالیانی هه سه بارهت به مردنی هه ردوو كیان به ره جهسته كردوو:

حاله تی یه كه م: كیان دانى هیوا یه:

گۆران مه گه ره به خهون هیوا ببینیته وه، نه وهش هیماى نهینى نه وه ملکه چ بوونه یه به چاره نووسی مرۆڤ:

ههس هاوار، ههس داد هیواى شیرینم

کیان نه دهس، نه سرێس، نیتر ناتینم !

نیتر... ناخ نیتر... ناتینم هه ره گیز،

له خهوا نهبن، شهو شهوی پاییز (٨)

حاله تی دووهم: مردنی گولآله یه:

لهو حاله ته شدا، گۆران مردنی گولآله یه به کرداریکی سه ره وهی غهیبی ((ناسمان، زانی خوا))
ناوبردوه، واته به بیی نهو ته نانهت مرۆقی ناسایش ناناگا، مردن له یه که سه رچاوهی
میتافیزیکیه وه ره وه ده دات:

له کردارت نه که ره مه سنوول سه مایه،

ته بیعت، هه رچی... هه تتا زانی خوا یه (٩)

به شی دووهم

دوالیزمی ژیان و مردن له فه لسه فهی شیعریی گۆرندا :

گۆران یه کیچ بوو لهو شاعیره لیریکیانه یه، که له بازنه ی دوالیزمی مه رگ و ژیان وه
ده پروانییه نه یئیه کانی مه رگ و فاکتوره کانی مردن و به ره سیاریتی نهو ره و داوه. لهو
ره وانکه یه وه له (شیوه نی گولآله) دا ده لیت:

نه که ره، نه ی خاکس زالم، نیختیارت

نییه، ناچار یه تۆیش کاروبارت،

له کردارت نه که ره مه سنوول سه مایه،

ته بیعت، هه رچی... هه تتا زانی خوا یه (١٠)

له ده قیکی دیکه دا گۆران بن متمانه یی سه به ره ته به دیدی ژیان ده ستنیشان ده کات،
نامانجی نهو بوچوونه ش ویتا کردنی مه حال یی زینده گانییه لهو هاوکی شه ناته بابیه ی که (ژیان)
(مردن) دروستی ده که ن، بو نمونه له ده قی (گولی که مخایه ن) دا کوتوو یه تی:

وه همام نه زانی که نه ی گول، نیگا هس شه وقی زه مان

له سه یی شیوه یی شوخت هه می شه تیژ نابن،

وه همام نه زانی که هه رگیز که زه ی که لاریژان،

به ناسکیی په لوپۆی تۆ ((مه حاله)) فیژ نابن !

که چس چ زوو، چ کتوپر له په نجه یی وه ره ما

له شی شل و په مه بیته، نه ی گولی جوان، ژاگا !

چ زوو توایه وه هوسنت له قرچه قرچی هه ما،

دوو پیتشه ما... نهویش نه پزی له سینهی خاکا! (11)

هه لکشانی سالانی ژیان له لای شاعیر، نه یاریی فلهسه فهی بوون دهکات، چونکه له کوتاییدا مردنیک ههیه، که هیوا ونوسیده کان پوچه ل دهکاته وه، نهویش له میانهی زاراهه کانسی (وههام نه زانی - شهوقی زه مان - که لاپیزان - مهاله فیژ نابن - گولی جوان ژاکا - توایه وه هوسنت - نهویش نه پزی) .

باسکردنی بابتهی ژیان له شیعهه کانسی گۆراند، پیتویستی به وه دهکات، که باس له فلهسه فهی مردنیش بکریت، چونکه ناویته یی ویژدانیی تایبته له هاوکیشهی ژیان و مردندا ژیان به تیروانینیکی رهشبینانه وه سف دهکات، چونکه مردن شیرازهی کۆمه لیک دایه پچرپیتیت و په رویشی که سه کان بۆ یه کترن له بهین ده سات، واتا کاره ساتیکسی که وه ره ده خولقیتیت، که چس به پیتی بۆ چوونی هه ندیک له فهیله سوفان، مردن بوژاندنه وه یه کی نویتی جیهانی سییه مه، که له پاش بوونی مرۆف و مردن و دیارنه بوونی چاره نووسیکی تره وه دروست ده بیت .

هه لویستی گۆران سه بارت به مردن، هه لویستیکی دوو لایه نی دژبه یه که:

یه که میان: نامیته بوونی سوژو خوشه ویستییه بۆ نه و که سهی که له دایک ده بیت .
دوو هه میان: له هه مان کاتدا کاتیکی که سه که ده سیریت گریانیکی زۆری لیده که ویته وه .
وه که نه وهی خوشی له دایک بوون و گریانی مردن، له چوارچێوهی باز نهی یه کی بوونه وه دروست ده بن، وه که نه وهی که زووتر مه دوی له گوتاریکی فلهسه قییا نه دا، که ده الیزمی هاتنه کایه وهی ژیان و ده ره نجاسی چاره وروانکراوی نه و له دایک بوونهی به ره جهسته کردوه وه

گوتوو یه تی:

نهوی نه مرۆف به ده وری تهختیایه هه له له لهی مه خلوو ق

له ده وری نه عشییا سه بهی ده بینسی وه له وه لهی مه خلوو ق (12)

له و پوهه وه گۆران وتوو یه تی:

هیوا ! نه و لیوهی به زه ده خنه،

گزنکی رۆژی گولانی منه ،

بۆ زه ده خنه نهی نیستا تی نازی؟

بۆ له ژیر هه وری مه رگا نه له رزی؟

ههی هاوار، ههی داد هیوا سی شیرینم

گیان نه دهی، نه سیری، نیتر ناتینم! (13)

نهو وینه تابلوییه نهی که گۆران له شیعرهکانیدا دهیکشیتیت، وهسفیکه بۆ ((پزگارکههی دوا پزگارکههی کهسانیک له نیگه رانییه وه به رهو دلتیایی و ناراسی)) (١٤).

گۆران زۆر جار نامیتیه کهس گونجاو له نیتوان له فزهکاندا به شیوازیکی نیستاتیکی سیمیه لۆجییه نه له نیتوان دوهوسات یان دوهو دیمه نی جیاوازدا دروست دهکات. نه وهش شیوازیکی شیعییه تازیه ویدی شاعیرپیشان دهکات له بنیاتنانی دنیا به کی واقعیدا.

بیتگومان مهرگ کیشیه که، له لایه که وه نایین پیمان ده لیت نیجه ده بیت بمرین، مردن پیکای هه موومانه، نیجه بوویه کین له چاوه پروانی مهرگدا و ژیان جگه له دیمه نی مردن هیچ پوانگه و دیمه نیکی تره نییه، له لایه که تره وه مردنی مرۆقه کانی تر، کۆچی له پر و دنیا به جن هیشتنیان، دویتن لیره بوون و نیتنا لیره نه مانیان، زیاتر ترسان له دلدا ده چه سپیتیت، به لام ناخۆ نه و مهرگ ده توانیت سنوور بۆ بیره وه ریشمان دابنیت؟ ناخۆ مهرگ ده توانیت له گه ل پاپیچکردنی نه وانیتدا بۆ ناو زوله تی قه بره کان، ناگای نیجهش له باره یانه وه به سرتتوه و پاپیچی ناو تاریکای بکات؟ بیتگومان مردن کۆتاییه که، خالی دابران و یه کتر جیه هیشتنیکه،

جانمه به مانا نایینه کهس وه برگرین یاخود وه ک راستیه کهس سوهری ژیان خۆی. به لام هیشتا راستیه کهس تر هیه که پیمانده لیت نه و دابرا نهی مهرگ دروستی دهکات، به پله یه کهم دابرا نیکی جهسته ییه و جیه هیشتنی یه کتره له سه راستی فیزیکی، به مانایه کهس تر، مهرگ کۆتاییه له بهردهم جهسته دا نه که له بهردهم تاییه تمه ندی بوونی نیجه دا وه ک کانینیک، که بوونمان ته نیا له سهر مانه وهی جهسته نه وه ستاوه. به لکو بوونی نیجه بوونیکشه له سهر

ناستی ناگای و بیره وه ریش. بوونیک که جیا مانده کاته وه له بوونی گیانه وه ره کانی دیکه ((مهرگ سنوریک پها بۆ په یکههی هاوهری و خۆشه ویسته کانمان داده نی چیدی نایانینین له سهر دوه قاچ به سهر شه قامه کاندایاسه بکه ن، له په نجه ره کانمانه وه به زرده خه نهی

سهر لیتویانه وه خۆیان پیشانبدن و له ناو ده رگای ماله کانماندا چیدی ناوهستن و له ته له قۆندا کویمان له دهنگیان نابیت و قسانمان له گه ل بکه ن)) (١٥)، گۆران نه و حالته ی له دهقی (له سهر مهرگی هیوادا) بهرجهسته کردوه و گوتوه یه تی:

هه ی هاوار، هه ی داد هیوا ی شیرینم

گیان نه دهی، نه مریی، نیتر ناتینم !

نیتر... ناخ نیتر... ناتینم هه رگیز،

له خه وا نه بن، شه و شه ی پاییز

جارجار وه ک به رقی ناو بۆ زۆر تینوو

دیت و ناشکینتی تاسه و نارزوو (١٦)

گۆران، ده زانیت که مردن کۆتاییه کهس جه تمیی چاوه پروانگراوی هه موو که سفیکه، که چی له

پووێه کس نانوێدییه وه بهرنگاریی دهکات، لهو پوانگهیه وه پرۆسهی مردن به ملکه چ بوون به یاسای سروشت دهزانیت، نیجا به گومانه وه پرسیار له بهرپرسی مردن دهکات و دهلیت:

له کردارت نه گهر مه سنوول سه مایه،
ته بیهت، هه رچی... هه تتا زاتی خوایه
به ئن: هه رچی و هه چ کسه یی سه به بکار،
پرۆتستۆی نه ووم مه تلووبه نیجکار: (١٧)

به پێی بۆچوونی دهروونناسان، مردن سزادانی سروقه و له هه مان کاتیشدا ((ژیانی سروقه بهردهوام له بهردهمی دوو هه ره شهی ترسناکدایه: مه رگ و فه رامۆشی. سروقه بهردهوام نیگه رانی مه رگی خۆیه تی. نیگه رانی نه و پوودا وه یان نه و ساته وه خته یه که خۆی له خۆی بزرو ون بکات)) (١٨).

گۆران نه وه بهرجهسته دهکات ((که ژیان له هیله گشتیه کانیدا، بۆ هه موو زینده وه ران به گشتی و بۆ سروقه به تایبه تی له سیانهی "له دایک بوون، ده رده سه ری، مردن" پێک دیت، که هه ر نه وهش له میژووی سروقا یه تیدا سه رچا وهی یی نو می دی و عه به س بووه، که واته با شتر وا بوو هه ر خه لق نه کراینا یه. سروقه له بهر امه ر بریار دانی چۆتییه تی ژیان و بهر پێکردنی دا یی توانا و ناکرده یه و هه یچی یی ناکریت)) (١٩).

گۆران هه رچه نده له روهی نایدیۆلۆژییه وه، بروای به نایدیای شته نادیاره کان نه بوو، به لکو مه تریالیان به بیی له مه سه له ی بوون و ناینده ی سروقه ده کرد وه، به لام له هه ندیک خاله تی وه کو مردنی (هیا و) و (گولاله) دا فکریکی نایدیالیان به سه به رت به مردنی هه ردووکیان بهرجهسته کرد وه .

نه نجام

له نو هسینه وهی نه م لیکنۆلۆژییه وه دا، نه م نه نجامانه ی خواره وه مان له ل که لاله بوو:

(١) له پێناوی سه قامگیرکردنی بیرو وشیاریدا، هه رده م سروقا یه تی له کیشه یه کی هه میشه ییدا یه، له و پوانگه یه وه گۆران هه میشه له بۆته ی نیگه رانی و په رۆشیدا ده ژیا له که ل ژیان رۆژانه یدا بۆ دیاریکردنی چاره نووسی ره هه نده سروقا یه تییه کان.

(٢) بیی شاعیران هه رده م له که ل نه یتییه کانا یه کانگیر ده بووه وه و ته کتیک و نه خشه ی پامان وه زری رۆژانه ی، له میانه ی شیعره کانیانه وه به واقعیکی نامیته کرا و به تو به یی و ژانه وه پیاده ده که ن، ناکریت شاعیریش خۆی له ره هه نده کانی ژیان به (بوون و مردن) وه بهر که نار بگریت، نه کینا هه یچ په یامیکی به با یه خنی نییه که به خۆتیه ری بگه یه نیته .

(٣) شاعيران له ههر سهردهم وکاتیکیدا بن، له پرووس به ره سهوه له یه کدی جیاوازن، ههر نه و جیاوازییه شه که دوو په هه ندی فیکریی (پۆزه تیغ و نیگه تیغ) دهستنیشان دهکات به لام سهبارت به فلسفه فی مهگ و ژیان بیروبوچوونه کانیان یه کده گریته وه.

(٤) بابه تی نیگه رانی و ترس له مردن، یه کیکه له و بابه ته سه ره کیبانه ی که له زۆره ی دهقه شیعییه نوپیه کاند بهرجه سه بووه، به تایبه تی له لای (گۆران)، پاش مردنی (هیوا) و (گولاله) ی جگه رگۆشه ی، هۆیه که شی ده که پته وه بو هۆشه ندی گۆران و نامیته کردنی فیکری له گه ل زانسته نه زموونگه ریبه کان و بابه ته نوپیه کان شیعدا .

(٥) هه رچه نده نه و بابه ته له دهقه کلاسیکیه کاند بهرچاو ده که ویت، به لام به و شیوه یه نه بووه که له گه ل فلسفه فی شیعو پرسیارکردن له نه ییبه کان ی رووداوه میتافیزیکیه کاند بگونیته، به لام له شیعی نوپیی کوردیدا نه و دیارده یه زیاتر ده رده که ویت، به تایبه تی له لای گۆران فلسفه فی ژیان و مردن پانتاییه کی فراوانی له شیعه کانیدا گرتوه .

په پراویته کان :

- (١) چوارینه کان خه یام، و: هه ژار، چاپی دووه م، چاپخانه ی سروش، تهران، ١٩٩١، ل. ٤٧.
- (٢) نه رخنه وان مه سه د عوبه ی د، په مز ونوو سه ی نی سه رگۆره کان، چاپی یه کم، چاپخانه ی خانس، دهۆک، ٢٠٠٨، ل. ٥٧.
- (٣) نیقولای بزديانف، العزله و المجتمع، ت: عبدالوهاب تیسیر، دارالمعرفه، لبنان، ١٩٨٧، ص ١٠٣.
- (٤) اریک فروم، الانسان بین الجوهر والمظهر، سلسله عالم المعرفه (ت ٤٣)، الکویت، ١٩٨٦، ص ١٣٥.
- (٥) جاک شورون، الموت فی الفكر الغربی، ت: کامل یوسف حسین، سلسله عالم المعرفه، الکویت، اپریل ١٩٨٤، ص ١٨٧.
- (٦) نیقولای بزديانف، العزله و المجتمع، ص ١٣٢.
- (٧) د. احمد محمد عبدالخالق، قلق الموت، سلسله عالم المعرفه، الکویت، مارس ١٩٨٧، ص ١٧.
- (٨) گۆران (دیوان)، بلا و کراوه ی پانیز، چاپی یه کم، چاپخانه ی دالهو، تهران، ١٣٨٤، ل. ٩٧.
- (٩) سه رچاوه ی پیشوو، ل. ٩٩.
- (١٠) سه رچاوه ی پیشوو، ل. ٩٩.
- (١١) گۆران (دیوان)، ل. ٩٨.
- (١٢) سه دوی (دیوان)، لیکنده وه و لیکنۆینه وه ی مه ل عبدالکریمی مدرس و محمدی مه ل کریم، چاپی دووه م، چاپخانه ی حسام، بغداد، ١٩٨٤، ل. ١٨٠.
- (١٣) گۆران (دیوان)، ل. ٩٧.

- (١٤) عبدالرحمن بدوي، الموت والعبقريه، الكعبة الاولى، دارالعلم للملايين، بيروت، لبنان، ١٩٨٦، ص ٣٩٢.
- (١٥) ريتوار سيوهيلس، دنياى شته بچووكه كان، چاپى دووهم، چاپخانهى پهنج، سليمانس، ٢٠٠٥، ل ٣٥-٣٦.
- (١٦) گۆران (ديوان)، ل ٩٧ .
- (١٧) گۆران (ديوان)، ل ٩٩.
- (١٨) مهتاي نههايى، پمخنهى چاودير، ژماره (١٨٤)، دووشه مه ٥/١٠/٢٠٠٩، ل ٤.
- (١٩) مهتا قهره داخى، گۆران و گهران به دواى يه قيندا، دهنكاي چاپ وپهخشى سهردهم، سليمانس، ١٩٩٩، ل ١٥٤-١٥٥ .

سەرچاوهكان:

به زمانى كوردى:

- (١) نهرهوان مههد عوبهيد، پههزو نووسيني سهرگۆپهكان، چاپى يه كهه، چاپخانهى خانى، دهۆك، ٢٠٠٨.
- (٢) چوارينه كانى خه بياهم، و: هه ژار، چاپى دووهم، چاپخانهى سروش، تهران، ١٩٩١.
- (٣) ريتوار سيوهيلس، دنياى شته بچووكه كان، چاپى دووهم، چاپخانهى پهنج، سليمانس، ٢٠٠٥.
- (٤) گۆران (ديوان)، بلا و كراوسى پانيز، چاپى يه كهه، چاپخانهى دالهۆ، تهران، ١٣٨٦.
- (٥) مهدهوى (ديوان)، ليكدهانه وهوليكولينه وهى: مهلا مهبدولكه ريمى مهدهريس و مهدهدى مهلا كه ريم، چاپى دووهم، چاپخانهى حسام، بهغداد، ١٩٨٤.
- (٦) مهتا قهره داخى، گۆران و گهران به دواى يه قيندا، دهنكاي چاپ وپهخشى سهردهم، سليمانس، ١٩٩٩ .
- (٧) مهتاي نههايى، پمخنهى چاودير، ژماره (١٨٤)، دووشه مه ٥/١٠/٢٠٠٩ .

به زمانى سه ره بى:

- (١) احمد محمد عبدالخالق (د)، قلق الموت، سلسله عالم المعرفه، الكويت، مارس ١٩٨٧.
- (٢) اريك فروم، الانسان بين الجوهر والمقهر، سلسله عالم المعرفه (ت ٤٣)، الكويت، ١٩٨٦.
- (٣) جاك شورون، الموت فى الفكر الغربى، ت: كامل يوسف حسين، سلسله عالم المعرفه، الكويت، ابريل، ١٩٨٤.
- (٤) عبدالرحمن بدوي، الموت والعبقريه، الكعبة الاولى، دارالعلم للملايين، بيروت، لبنان، ١٩٨٦.
- (٥) نيقولاى بزديانف، العزله و المجتمع، ت: عبدالوهاب تيسير، دارالمعرفه، لبنان، ١٩٨٧.

المخلص

تعدالمواجيع الفلسفيه من الدراسات الفكرية الحديثة، التي جسدها الشعراء المحذون فى السنوات الاخيره من مراحل حركات التجديد فى الشعر. وقد جسده الشعر الحديث المجامين ذات الصلقة بفلسفه الحياه، وما يدور فى فكر الشعراء من منسى الحياه ونكباتها. وما يؤدى الى الخوف والقلق

من متغيرات الحياتيه و الوصول الى مرحله يتوجس الانسان من النتيجة الحتميه. الا وهى الموت وما قد يحدث بعده من تحولات بايولوجيه .

ومن الناحيه الادبيه، نرى بان معقم الشعرا و الرومانسيين قد جسدوا المكامين الفلسفيه فى قصائدهم، و ذلك محاوله منهم للوصول الى كنه الحياه وسر الموت الذى يرونه، اما بدايه لنهايه مأساويه اوخلود الروح مع اولئك الذين سبقوهم الى عالم الميتافيزيقيا .

أما ما يخص الادب الكوردى، فقد ظهرت فى نهايات القرن الماضى دعوات جديده من بعض رواد الشعر الكوردى الحديپ، مكالبيين بتحديپ الشعر الكوردى من جميع جوانبه الفنيه والفكرية، وكان من اولويات تلك المحاولات، تجسيد الاساليب الفنيه وتجميع المفاهيم الفلسفيه المركبه بنتائج العلوم التجريبيه، ويعد (كوران) رائدا من رواد حركه التجديد فى الشعر الكوردى، وقد ضمن فى عدد من قصائده فكره الوجود والقلق من الموت . وكان لموت كفليه (هيو) و(كولآه) الاپر الكبير فى تحوله من شاعر الى مفكر يرى فى موت فلذات كبده نهايه وفاجسه أليمه من حيب المفاهيم والمعكيات الانسانيه والعاكفه الابويه . وهذا ما يدور حوله البحث .

Abstract

Philosophical topics are of the modern intellectual studies that modern poets have been interested in for the recent years of their innovatory movements in poetry. Modern poetry has portrayed such themes that are related to the philosophy of life as well as the everyday life tragedies that may interest poets; such themes that might raise fears and concerns about ebbs and tides of life and that might drive one to feel concerned about the inevitable conclusion -of one's existence- which is namely "death" and its likely biological consequences.

Literally, it is found that most of the romantic poets have embodied philosophical themes in their poems in an attempt to probe the core of life and the secret of death which is either a start towards a tragic end or the for-ever stay of soul with those that have left earlier to the metaphysic world.

Speaking about Kurdish literature, with the conclusion of the last century, a number of the Kurdish pioneer poets seriously called for modernizing Kurdish poetry in terms of both technical and intellectual aspects. Involving artistic styles and philosophical concepts combined with the findings of experimental sciences was of the priorities of those poets' first attempts. *Goran* is an example of those pioneers. In a number of his poems, he embodied the idea of existence and one's concerns about death. The death of his son, *Hewa*, and his daughter, *Golala*, had a great influence on him ; converting him from a poet into an intellectual who sees the death of his beloved children a painful catastrophe in terms of human concepts and parental emotions, and this is what the present study attempts to cover.